

(המשך מעמוד 35)

לעשות היסטוריה ולהיות הקוסמטיקאי ממין זכר הראשון בישראל. "תוך כדי שהות במכון היופי הרגשתי קירבה מורה למקום" סיפר אבי השבוע. "החלטתי שהמיקצוע מוצאחן בעיני. אבא שלי היה ספר במשך שנים רבות, ואני רגיל לאווירה של טיפוח יופי". **ביישנים עם פיצעי בגרות.** בעלת המכון, הקוסמטיקאית ליוזקה, נידמה תחילה, אך כאשר השתכנעה כי אבי מדבר ברצינות הציעה לו להצטרף לקורס לי קוסמטיקה, שבדרך-מיקרה עמד להיפתח באותו הזמן.

"אין שום סיבה שהמיקצוע הזה לא יהיה גם מיקצוע של גברים", סבורה ליוזקה, "הרי יש כבר גברים רבים שהם ספרים ומעצבי-אופנה ולמה שלא יהיו גם קוסמטיקאים? בעולם של היום, כמו שנים חודרות למקומות-עבודה גבריים, ככה הן גברים יכולים לחדור למקומות-עבודה נשיים. אני בעד גברים בשטח הקוסמטיקה, לפחות למעט אתם נערים מתבגרים הסובלים מפצע-בגרות, ואשר מתביישים לגשת לקוסמטיקאית. האם לוקחת את הכן לקוסמטיקאית שלה, ולא תמיד נעים לו להיכנס למכון מלא נשים. אני מאמינה שלנערים יהיה קל יותר לגשת לקוסמטיקאי".

אבי, המודע היטב לבעיה, מתכוון להתייחס רכז בעיקר בטיפול בפצע-בגרות (אקנה) כאשר יסיים את הקורס, בעוד שלרוב זה חודשים. אחרי תקופה של השתלמות מעשית, הוא מקווה לפתוח מכון משלו. בינתיים הוא מתרכז בחברת שבע תלמידות נוספות, בלימודי הקורס, הכוללים הרצאות עיוניות ועבודה מעשית. "אני לא מרגיש את עצמי יוצא-דופן ביניהן", הוא טוען, "בחוג-לארץ יש לאימעת קוסמטיקאים-גברים. זה די חביב שאשה תטפל בגבר וגבר באשה. אני בהחלט מעדיף ש'אשה תטפל בפני, ולא גבר. עוד לפני שהצטרפתי לקורס הייתי בטיפול קוסמטי. בגלל עבודתי במוסך היו לי הצטברויות-

הקנים בוכמן, מיוזרחי, נתנון ורטנר קציני-החינוך שלח למעצר

לא מעניין שום דבר — החיילים מחכים להופעה, ועל הצוות לרדת לסיני. אודי השיב לו שבלעדי דורון יוכל הצוות להופיע רק בחאלטורה בת 20 דקות. "לא מעניין אותי, תרדו לשטח", סיכם קציני-החינוך. לדורון הורה אודי להישאר בבית.

בדרך לסיני התייצב אודי במישרדו של רוזין בבאר-שבע, ואמר לו שהצוות מסרב להופיע. רוזין איים לגמור את העניין במישפט צבאי, ובמחאה התפטר אודי מתפקידו כמפקד הצוות. בריבמקום מינה רוזין תחתיו את מתופף הלהקה, דני לוי. כאשר הגיע הצוות לסיני והסביר למפקד-הגדוד את המצב, החליט זה שבשביל הופעה באורך 20 דקות לא כדאי להטריח את הגדוד. "תבואו כאשר כולכם תהיו בריאים", אמר המג"ד. צוות-ההווי עזב את המקום.

למחרת נקראו אודי, שהוא בנו של שחקן הבימה נחום בוכמן ושני חבריו ללהקה, נתן דטנר ונתן נתנון, למישפט לפני סרן אלכסנדר סלע, סגנו של קציני-החינוך הפיקודי. סעיף האישום: אי-מילוי הוראות הצבא. גזר-הדין: שיבעה ימי מחבוש בפועל ו-100 לירות פיצויים כל אחד (על ההוצאות שנגרמו לצבא, כגון דלק).

הופעות בהתנדבות. אחרי המישפט הגישו שלושת חברי צוות-ההווי עירעור לקציני-החינוך, שמיהר לדחותו, וכתבו בקשת-חנינה לאלוף הפיקוד, מלישכת האלוף לא הגיעה כל תגובה. כאשר הבינו שאפסה כל תיקוה, הם ניסו להשלים עם העובדה שיהיה עליהם להתארח במשך שבוע במחנה-מעצר באחת מיחידות פיקוד הדרום, אותה היחידה שבה הופיעו חודש קודם-לכן.

כאשר הגיעו ליחידה לצורך המעצר, עם הליווי הצמוד שלהם (חייל המוש ברובה), עלצו חיילי הבסיס: "יש הופעה הערב!" אך כאשר שמעו על מטרת בואם, הפכה השימחה תדהמה.

דיכאון נפל על אודי ועל שני הנתנים כאשר דלת-הברזל הכבדה נסגרה מאחוריהם. רק בסוף היום השני החלו מסתגלים לשיגרת המקום: השכמה ב-5.30 בבוקר, מיסדר, עבודות ניקיון, ישיבה בטלה בחדר, מיסדר-ערב, וכיבוי-אורות ב-8.30. סגן-אלוף רוזין בא לביקור, וניסה לעודד את רוזם. "משה דיין אמר פעם, שהייל צה"ל לא נחשב חייל אמיתי עד שהוא יושב בכלא צבאי", אמר להם.

ביום השלישי נעתרו לבקשת האסירים, והופיעו בחדר-האוכל של הכלא בפיומונים ובמערכונים. הסוהרים באו גם הם ליהנות, ומאו התחילו לכנותם, "שלישית שוקולד-מנטה-מסטיק".

סיבה להצטער. כאשר הגיע זמנם להשתחרר מן המעצר, נפרדו מהם כולם בצער. לאודי בוכמן, לנתן דטנר ולנתן נתנון היתה סיבה אחרת להצטער. "חבל שלא היה לנו שם טיפיר-קורדר", אמר אחד מהם, "אם היינו מקליטים את כל הטיפוסים המצחקים שישבו איתנו במעצר, היינו יכולים לאסוף חומר לתוכנית חדשה, מוצלחת עוד יותר מהנוכחית".

סגן-אלוף משה רוזין ישב, שבע-רצון, במישרדו בבאר-שבע. הוא ידע שאנשי צוות-ההווי הבא, שיבואו במקום אנשי הצוות הנוכחי העומדים להשתחרר בקרוב, יהיו ממושעים יותר, ואם החדשים לא יכירו את הסיפור, יהיה מי שידאג לעדכן אותם.

סירבו להפקיד את פניהן בידינו — שתי נשים דתיות, שלא רצו שגבר יטפל בהן. חברה קבועה אין לו כרגע. הוא בטוח שלחברות-יורלעתי לא תהיה סיבה לקנא בנשים ובנעדרות בהן יטפל. "אין לערב תענוגות בעבודה", טוען אבי אשרוב, "ביי-ני לבין הלקוחות תהיה רק ידידות, בלי שום המשכיות או יחסים אישיים. אסור שזה יקרה. לא הייתי רוצה ליהפך למכ"שיר מיני בידי נשים שאני עשוי להכיר תוך כדי עבודה".

אדרבא, שינסו! אבי בן ה-24, יליד תל-אביב, גמר בת-ספר מיקצועי, שי-רת בצה"ל, והספיק להיות שותף ב-תנות לגלידה, מנהל מיסעדה (של אחיו) ומכונאי-רכב, לפני שהגיע במיקרה למיקצוע הקוסמטיקה.

כאשר חברים ומכרים מגיבים בתימהון על מיקצועו החדש, הוא מסביר להם ש"אין כל הבדל בינו לבין ספר-נשים: מטרת שניהם היא לייפות. הוא מקווה שגברים נוספים יצטרפו למיקצוע, ובכלל לא חושש שיחשדו בו בהמוסכסואליות. את הנושא הזה הוסיף פוטר בשתי מילים: "אדרבא, שינסו!"

צה"ל

ההווי חייב להיושר

אחד מחברי הצוות

חקה, האחרים לא

יבזו להופיע — ונשלחו למעצר

כאשר דורון מיוזרחי (21), איש צוות-ההווי של פיקוד הדרום, איבד לא מזמן את קולו, הוא קיווה לנוח יום-יומיים בביתו בברמת-גן, לדבר בלחישת, לשתות הרבה תה חם, ואחר-כך לחזור להופעות הרגילות של הלהקה. הוא לא תיאר לעצמו שצרי-דיתו הזמנית תגרום שורת התפתחויות שבסופה ימצאו שלושת חבריו לצוות את עצמם עצורים במחנה-מעצר צבאי, שעה שהוא עצמו מחלים בבית.

במשך השנה האחרונה הופיע הצוות, המונה ארבעה זמרים-שחקנים וארבעה נגנים, בתוכנית של שירי האחים דאק הצרפתים. תוכנית זו, שהיא יוצאת-דופן בין התוכניות המקובלות על צוות-ההווי השונים, הועלתה אחרי שענף תרבות (הווי ובידור) של צה"ל החליט לנסות להעלות את רמת החומר המוצג לפני החיילים. החומר שנבחר היה לקט שירים וקטעי-בידור של הלהקה הצרפתית הוותיקה. בהצגת-הבכורה נכח אלוף-פיקוד-הדרום דאן, הרצל שפיר, אשר נתן את אישורו לתוכנית. אך קודם-לכן ביקש לשנות את תמלילו של אחד הפיומונים, שסיפר על איש-מילואים החוזר לביתו ומוצא את אשתו עם גבר זר. "זה לא מוסרי", טען האלוף, בגירסה החדשה הפכה הבוגדת אשה נאמנה, וההצגה החלה רצה בין יחידות צה"ל.

הופעה בכל מחיר. בוקר אחד, לפני כשבועיים, נמסר למפקד צוות-ההווי, אודי בוכמן, כי על הצוות שלו להופיע באותו ערב לפני אחד הגדודים בסיני. הוא מיהר להתקשר אל קציני-החינוך הפיקודי, סגן אלוף משה רוזין, והסביר לו שעקב הצטרף-דתו הפיתאומית של דורון לא תוכל הלהקה להופיע בתוכניתה. רוזין אמר שאותו-

קוסמטיקאי אשרוב בפעולה. נקודות שחורות על הפנים